

UDVARHELYI HIRADÓ

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fill. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felélős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számítatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A székelykérdés.

— Irta: **Páris Frigyes.** —

Kiszámíthatlan jelentősége lehet a Székelyföld közgazdasági helyzetének javulása szempontjából a Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter által kezdeményezett iparfejlesztési akciónak, mindazonáltal legyünk tisztában azzal, hogy az iparfejlesztés csak egyike azon tényezőknek, melyek segítségével a székelység közvagyonosodása előmozdítható. Bármennyire ismerem is a székely ipar fejlesztésnek fontosságát, mégis azt merem állítani, hogy a Székelyföldön a legfontosabb teendő a földmivelés érdekében istápolása. A legutolsó statisztika szerint az ország összes gazdálkodó-foglalkozást üző népessége közül 83 százalék a földmivelés szolgálatában áll, a földmivelésből él s kétségtelen, hogy a Székelyföld gazdálkodó-foglalkozást üző lakossága közt, a földmivelők ennél az országos átlagnál magasabb százalékot tesznek ki. A székely nemzet fájának e szerint nemcsak gyökerét, hanem törzsét is a földmivelők képezik, ha tehát komolyan segíteni akarunk a Székelyföld bajain, ha a székelység politikai és nemzeti jelentőségéhez méltó akciókat akarunk fejteni, akkor legelőképp a földmivelés népi érdekeit kell előmozdítani.

A földmivelés érdekeiről szólva, először is foglalkozni óhajtok azzal a sokszor hangoztatott véleményvel, hogy a Székelyföldön a lakosság arányához képest kevés a mívelés alá vehető föld. Szerintem ez az állítás határozottan téves. Nem az a baj, hogy kevés a föld, hanem hogy okszerűtlen gazdálkodás folyik a Székelyföldön. Ezen állításom igazolására hivatkozom arra a körülményre, hogy az ugarrendszer még általánosan elterjedve van mindentűnt a Székelyföldön, ez a körülmény már magában bizonyítja arra, hogy a földmivelés nem okszerű, nem intenzív. Ott vannak továbbá a kincseket érő székelyföldi havasok, az a gazdálkodás, ami ezeken folyik, a lehető legkezdetelesebb, eltekintve attól, hogy istállók egyáltalán nincsenek a havasokon, a legelőkn és kaszálókon levő vakondtúrásokat sem hányják szét. Láthatni itt kaszálókat és legelőket, hogy egyik vakondtúrás a másik mellett van, ugyszólván az egész felülete a legelőnek, kaszálóknak, a legeltetés és kaszálás nagy hátrányára, csupa halmokból áll. Hogy boronálással, fűmagnak vetésével, trágyázással mennyit lehetne javítani a legelőkn és kaszálókon, azt a Székelyföldön alig tudják.

Az állattenyésztés szintén nagyon elmaradott állapotban van, ezen a téren is igen sok a teendő.

Összehasonlítva a Székelyföld havasi gazdálkodását és állattenyésztését az alpesi tartományokéval, óriási különbséget látunk s meggyőződhetünk arról is, hogy tévedés azt állítani, hogy a Székelyföld nem bírja eltartani a rajta élő népességet. Elegendő bizony ez a föld a mostaninál még nagyobb népesség eltartására is, csak okszerűen kell rajta gazdálkodni. Hogy pedig a székely gazdák közt minél hamarabb meghonosuljon az okszerű gazdálkodás, nagyon kívánatos volna minél több falusi mintagazdaság felállítása.

A hitelviszonyok szintén javítást igényelnek; hiszen a székely kisgazdák 10—15 százalékos, sőt még drágább pénzzel kénytelenek dolgozni. Ezen a bajon csak a hitelszövetkezetek segíthetnek, amint-hogy általában a székely kisgazdák helyzetén a szövetkezetek minden fajtájának meghonosítása által segíthetünk legtöbbet.

Aki a Székelyföld bajainak orvoslásával foglalkozik, annak figyelmét okvetlenül ki kell terjeszteni a birtokrendezési ügyekre.

Ezek az ügyek sokkal fontosabbak, életbevágóbbak s így sokkal több figyelmet érdemelnek, mint aminőben általában részesülnek. A dolog úgy áll,

hogy a közbirtokossági vagyonnak arányosítása után sokkal jobb helyzetbe fognak jutni a mostaninál, de viszont ezek és ezek rosszabb helyzetbe jutnak, kik nagyszámu arányrészekkel rendelkeznek, ezeknek birtokilletőségük ugyanis a „közösből“ kihasíttván, jövőben korlátlan tulajdonosai lesznek birtokuknak. Ellenben rosszabb lesz a helyzetük azoknak a különben is szegénysorsu székelyeknek, kik anélkül, hogy megbecsülni tudták volna arányrészüket igazi értékét, jogaikat potom áron eladták. Ezeknél az az eset fog bekövetkezni, hogy megfosztatván a századokon át gyakorolt faizási és legeltetési jogaiktól igen érzékenyen lesznek gazdaságilag sujtva, emellett pedig a faizás és legeltetés, vagyis a közbirtokban részesedéshez való jog megszüntével, megszűnik sok ezer székelynél az utolsó kötelék, mely őt a hazai földhöz fűzte s így természetesen a kivándorlási kedv is fokozódik.

A birtokrendezés tehát az ő elmaradhatlan káros következményeivel nagyon komoly és fontos kérdés s valóban érdemes arra, hogy a kormány azzal komolyan foglalkozzék s keressen módokat az arányosítás káros következményeinek elhárítására. Azokban a községekben, hol az arányosítás befejezése után a földmivelők közt a proletárság különösen terjedne, tanácsos volna, ha a kormány a közbirtokossági vagyont egészben vagy részben megvásárolná s az arányosítás befejezése után a korlátlan tulajdonába eső birtokilletőséget bérbe adná azoknak, kik ott arányrészekkel bírtak. Ilyenformán elkerülhető lenne a proletarizmus terjedése és sok hasznos munkásköz megtartható lenne a hazának.

Nem volt szándékom jelen cikk keretén belül a Székelyföld bajainak tüzetesebben foglalkozni, célom csak az volt, hogy azon alkalomból, midőn Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter kezdeményezéséből a székely iparfejlesztés napirendre kerül, felhívjam az illetékes tényezők figyelmét arra, hogy az iparfejlesztésen kívül sok más fölötte fontos és sürgős teendő van a Székelyföldön. Az én tapasztalatom szerint a Székelyföld bajai sokkal mélyebbre hatóak, sokkal szélesebb körűek, mintsem hogy azokat egy miniszter az ő resszortján belül a legjobb akarat mellett is megoldani képes lenne. A székelység napról napra rosszabbodó sulyos helyzetén csak egy sokoldalú, a székelység minden életviszonyait átölelő, messzelátó, az anyagi boldogulást és az erkölcsi emelkedést egyaránt célzó társadalmi politika segíthet. Hogy pedig ennek a társadalmi politikának a közel jövőben legalább alapjait lerakhassuk, ahhoz elengedhetlenül szükséges, hogy a kormánynak legyenek ne csak a Székelyföld viszonyait ismerő, hanem a Székelyföldön lakó olyan szakközzegei, kik a Székelység közgazdasági helyzetének javításán hivatászerűleg munkálkodnak.

A Székelyföld különleges viszonyait csak az ismerheti meg alaposan, aki köztük él, csak akinek nap-nap után van alkalma betekinteni a székely nép életének minden mozzanatába, az szerezhethet magának igazi tájékozást a bajokról, az alkothat magának tiszta képet a székelység helyzetéről, az tudja megválogatni a bajok orvoslására alkalmas eszközöket s a mi a fő, csak abban keletkezhetik a székely nép sorsa iránt az a meleg érdeklődés, mely minden a nép javát célzó intézkedésnek rugója és éltető eleme.

Addig, míg a kormánynak nem lesznek itt a Székelyföldön lakó szakközzegei, addig nem is fog a székelység helyzete teljes valóságában és érdeklődést keltő elevenséggel feltárulni.

De ilyen állandóan, a székelyek közt lakó szakközzegekre nemcsak azért van szükség, hogy felbresszék a székely társadalom szunnyadozó erőit, hogy öntevékenységre buzdítsák a székely társadalmat. Azzal azt hiszem mindenki tisztában van, hogy egy olyan sokoldalú és nehéz társadalmi problémát, mint

a székelykérdés, semmiféle kormány — bármennyit áldozzon is — a saját erejéből soha megoldani nem fog. A kormány csak egyik tényező a székelykérdésnél, de nálánál hatalmasabb faktor a székely társadalom. Ennek a társadalomnak erőit kell felébreszteni, összegyűjteni és együttesen mozgásba hozni, csak akkor érhetünk el nagyobb eredményeket.

És itt eszembe jut az a sokszor hallható szemrehányás, hogy a magyar társadalom gyenge, hogy nincs benne kezdeményezés s annál kevésbé kitarítás. Hát ez sajnos igaz, de az is igaz másfelől, hogy eddigi kormányaink vajmi kevés sulyt helyeztek a társadalmi tevékenység jelentőségére. Nem nevelték, nem irányozták a társadalmat és nem bíztak úgy szólván semmit a társadalomra. Ennek a politikának a következménye, hogy a nemzet nem tud megerősödni, hogy a társadalomban rejlő óriási mennyiségű erők parlagon hevernek s a társadalom nem akcióképes.

A gép csak a gépész segítségével képes megindulni, ha nincs aki megmozdítsa, a gép csak holt erőt képvisel. Gépészekre van szükségünk az egész országban, de legelső sorban a Székelyföldön, hogy a társadalom hatalmas gépezete működésbe jöjjön.

A múlt év folyamán Seps-Szt.-Györgyön tartott gazdaértekezleten indítványt terjesztettem elő az irányban hogy kéressék fel a kormányt arra, hogy a Székelymegyék közgazdasági előadói lássa el olyan javadalmazással, hogy azok kizárólag kiszámíthatlan jelentőségű hivataluknak élhessenek. A értekezlet elfogadván indítványomat, annak értelmében felterjesztést is tett a kormányhoz.

És a Székelyföldön szerzett tapasztalataim alapján ezuttal is annak a meggyőződésnek adok kifejezést, hogy a Székelyföld bajainak gyökeres orvoslása csak az esetben várható, ha a kormánynak lesznek itt a Székelyföldön lakó olyan szakközzegei, akik egész erejüket a Székelység közgazdasági helyzetének emelésére fordíthatják.

Belföld.

A vármegyei pénztárak megszüntetése. Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter a képviselőház egyik közelebbi ülésén törvényjavaslatot nyújtott be a vármegyék pénztári és számvevőségi teendőinek állásáról.

A vármegyék pénztári teendőit, ideértve a gyámpénztári teendőket is, a vármegye székhelyén lévő kir. állampénztár (adóhivatal), a vármegyei számvevőségi teendőket pedig a gyámügyi számvevői teendőkkel együtt a kir. pénzügyigazgatóságok mellé rendelt számvevőségek látják el.

A járásokban a pénztári teendőket a járási főszolgabíró székhelyére nézve illetékes állampénztár (kir. adóhivatal) végzi. A járási számvevői teendők ellátása végett a kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőségtől a járási főszolgabírákhoz egy-egy szakközeg (járási számvevő) osztatik be.

Azokban a vármegyékben, amelyeknek székhelyén kir. pénzügyigazgatóság nincs, a számvevőségi teendőknek ellátása iránt a pénzügyminiszter az illetékes királyi pénzügyigazgatóság közegeinek kirendelése útján a belügyminiszterrel egyetértőleg rendelileg intézkedik.

A m. kir. pénzügyminiszter a járási számvevői teendők ellátására fokozatosan és a szükséghez mértten, lehetőleg azonban 3 év alatt, járási számvevőket alkalmaz, a kiknek illetményeiről az állami költségvetés keretében gondoskodik.

A vármegyei pénztárakként működő kir. állampénztárak (adóhivatalok) a jóváhagyott vármegyei költségvetésekben engedélyezett összegek erejéig, valamint a vármegyei alapok és alapítványok, ugyszintén a gyámpénztári tartalékalap tekintetében az alis-

pán, — a vármegyei pénztárt érdeklőleg pedig az árvaszék által kibocsátott és mindenkor a számvevőség által ellenjegyzett utalvány-rendeletek fogantatására és egyáltalában a vármegyei és gyámpénztár kezelésével járó teendők ellátására vannak hivatva és ezekről okmányolt havi naplókban számolnak.

A pénzkezelés ugy a kiadások, mint a bevételek tekintetében közvetlen az állampénztárak (adóhivatalok) által fogantatosítandó.

A községek (rend. tan. városok) vagyonkezelésének ellenőrzése és felügyelete körül a vármegyei törvényhatósági bizottság, továbbá az alispán és a főszolgabíró részére törvényben megállapított jogok és köteleességek érvényben maradnak.

A vármegyei törvényhatósági bizottságokat a vármegyei költségvetések és zárszámadások, ugyszintén a gyámpénztári számadás, nemkülönben a tulajdonukat képező vagy felügyeletük alatt álló alapok és alapítványok tekintetében megillető jogokat a pénztáraknak állami kezelésbe vétele nem érinti. Épségben marad továbbá a törvényhatósági bizottságok rendelkezési joga és felelőssége az alapok és alapítványok vagyonának és a gyámpénztári tőkéknek miként való gyümölcsöző elhelyezésére is.

A vármegyei törvényhatóságoknál a jelen törvény életbeléptekor alkalmazásban levő pénztári és számvevőségi tisztviselők rendelkezési állapotba helyeztetnek, egyidejűleg azonban az állami pénztárakhoz, illetve a kir. pénzügyigazgatóságok mellé rendelt számvevőségekhez jelenlegi illetményeikkel szolgálattételre ideiglenesen beosztatnak és a mennyiben egy éven belül elhelyezhetők nem lennének, addig megszerzett nyugdíj-, illetve végkielégítési igényeiket az illető vármegyei nyugdíjalap irányában érvényesíthetik; azok ellenben, akik az eddig elfoglalt államosítása daczára a kinevezést méltánylandó okok nélkül el nem fogadják, állásukról, s amennyiben az illető törvényhatósági szabályrendeletek másként nem intézkednek, szerzett nyugdíj, illetve a végkielégítési igényükről lemondottaknak tekintendők.

Azokra a pénztári és számvevőségi vármegyei alkalmazottakra nézve, akik az állami szolgálatba átvétetnek, illetőleg kineveztetnek, a vármegyei törvényhatóságoknál töltött szolgálati idejük nyugdíjaztatásuk esetén akkor is beszámítandó, ha 10 évi állami szolgálatban még nem is állottak.

Az általuk fizetett összes nyugdíj-járulék azonban netán létező kamataival együtt az államkincstár javára esik.

Ha az állami szolgálatba kinevezendő vármegyei alkalmazottak az új kinevezés alkalmával meghatá-

rozandó törzsfizetésnél magasabb évi fizetéssel voltak korábban javadalmazva, ez utóbbinak élvezetében személyükre nézve ezentúl is meghagyatnak addig, amíg az állami szolgálatban ezen fizetésnek megfelelő fokozatban elő nem lépnek; e szerint tehát az új és régi fizetés, illetve a lakpénz között mutatkozó különbözetet az 1893. IV. t.-cz. 10. § ában meghatározott személyi pótlékként kapják meg.

Mint az indokolás jelzi, az életbeléptetés 1903. január 1-re tervezetik.

Ujdonságok.

Erzsébet-kegyeletház. Etéd községben közadakozás útján kegyeletházat hoztak létre. Az Erzsébet-kegyeletháznak védnökéül *Hollaki* főispánt és Dr. *Damokos* alispánt kérték föl, kik ez óhajtsanak a legnagyobb készséggel tettek eleget, s vállalták magukra e tisztet. Az épület felszentelése közelebről fog megtörténni, a midőn az ünnepi beszédet *Bedő* Albert ny. földm. államtitkár, országos képviselő és a kereszturi járás szabadalvüparti képviselőjelöltje fogja tartani.

A katolikus-emlékszobor. Említettük, hogy a katolikus-emlékszobor már csaknem teljesen kiforogva áll a szakiskola udvarán. Az alap felállításához az elmúlt héten kezdettek hozzá, s előreláthatólag a jövő hó első felében fognak egészen elkészülni azzal. A szobrot, mely *Harmath* Ödön tanár kompozíciója, a katolikus kántori lakás elé, a vaskereszt helyére helyezik el. A szobor-bizottság ezen elhatározását annyival is nagyobb örömmel üdvözöljük, mivel ezen óhajtsanak lapunk adott először kifejezést, tekintetbe véve azon körülményt, hogy az öt méteres szobor a templom udvarán — ahová eredetileg építeni szándékozták, — annak kicsiny terjedelme, de a természékből készült szobor hátteréül szolgáló fehér templom miatt is teljességgel nem, míg jelenlegi helyén pompásan fog érvényesülni. A szobor költségeit *Harmath* mindössze 1200 forintban állapította meg, de mint értesülünk, arra mintegy 300 forintot fog ráfizetni. Hisszük, hogy a bizottság nem fogja megengedni, hogy a szobor készítője ily magas összeggel károsuljon, s egy újabb gyűjtés által lehetővé teszi annak megtérítését.

Évzáró ünnepély. A székelyudvarhelyi m. kir. áll. főreáliskola f. hó 29-én d. e. 10 órakor tartja évzáró ünnepélyét a következő műsorról: 1. Meyerber „Les Hugenots opera“, előadja az ifj. zenekar. 2. Igazgatói jelentés. 3. a) Rücken „Az alkony“, b) Musicescu „Mondta rózsám“, előadja az ifj. énekhar. 4. „Mi a haza?“, Pósa Lajostól, szavalja Dimény

Sándor I. o. t. 5. „Coriolán“, Tárkányitól, szavalja Baranyai József III. o. t. 6. Das Gewitter von G. Schwab, szavalja Vallics János VI. o. t. 7. „Mohács“, írta Kisfaludy Károly, szavalja Tóth Vilmos VI. o. t. 8. Hegedűpályázatok 20, 10 és 8 koronás díjra. 10. Ziehrer „Induló“, előadja az ifj. zenekar.

Itt a nyár. Feltűntek a világos ruhák — a szalmakalapok. A fiakkerek megrakodva tartanak ki a városból. Itt a szalmaözegek aranykora, itt a nyár. De nemcsak a szalmaözegek nemcsak a kávéházak és a vendéglők vászonernyői alá kirakott poros asztalok jelzik a nyár megérkezését, hanem hivatalosan is beköszöntött. A naptár szerint tegnap reggel 4 óra 28 perczkor kezdődött a nyár; ekkor lépett ugyanis a nap a rák jegyébe. Az iskolák is bezárulnak. Száz és száz kis leány és fiú viszi haza nevetve, vagy sirva a bizonyítványt. A papa a bizonyítvány jósága szerint szabja ki a nyaralás költségeit, a jó mama pedig buzgón rakogatja a különféle ládába és bőröndökbe a nyaraláshoz szükséges holmit. A fürdői lakások benépesülnek városi emberekkel, akik drága pénzükkért szidják a kosztót, a lakást, a mely nyomába sem léphet az itthon hagyottnak. Azok pedig, kiket hivatásuk továbbra is ide köt a városhoz, elgyönyörködnek változatlan szépségeiben és irigykedve vagy őszinteséggel nézik a távozókat és azokat, akik helyükre ide érkeznek friss levegőre. Mert természetesen a jelszó: nyaralni.

A felsőleányiskola tornavizsgáját a múlt vasárnap tartotta *Tamas* Albert tornatanár vezetése mellett, a főreáliskola tornacsarnokában. A tanulók izléses, egyöntetű gyakorlatai meglepték az egybegyűlt díszes közönséget.

Nem szabad káromkodni. Egy idő óta a hatóságok szabályrendeletekkel igyekeznek a társadalom egyes rétegeinél pótolni azt, amit az iskolázás vagy jó nevelés elmulasztott. A tiltó rendeletek egész serege igyekszik az utcán járó közönséget visszatarítani minden olyasmitől is, ami már nem is a személy- vagy vagyonbiztonság ellen való vétség volna, hanem csak a szemérmert vagy a jó izlést sértené. Nálunk még szabadjában szaladgál bolond Zoltán, olykor-olykor Pilausz né, s undok beszédüket, a járó-kelők teljes megbotrányozására, megtorlatlanul teszik, a miképpen, hogy a Reszketős nap-nap után végig sétálja az összes járdákat. És ez ellen még nincs intézkedés téve. Párisban már a káromkodás ellen is van rendelet. Egy idő óta ugyanis nagy volt a panasza, hogy Páris utcáin állomásozó bérkocsisok az egymásközt támadt lovagias ügyeiket éktelen káromlások közepette szokták elintézni; a rendőrprefektus azért rendeletet adott ki, amelyben megtiltja a ko-

Válás.

Zokogott. Aztán olykor felszisszent a fájdalomtól, mely a lelkét olyan erősen marcangolta. Attól a fájdalomtól, a mely az elválás gondolatára egészen befészkelte magát a lelkébe. Erősen, mérhetetlenül kintozta, gyötörte őt.

És mellette ült némán a férfi. Az is sirt, hiszen őt is majdnem megölte ez a pillanat, örülttette az agyát ez a csapás. El kellett válnia ettől az imádott édes asszonytól, a puha, mámoros boldogságból egyszerre egy ismeretlen, boldogtalan világba száműznie magát . . .

Az asszony zokogása csendes lesz, lankad az ereje, az ajkai kinosan vonaglanak, mintha haldokolna, mintha kifogyott volna már a könnye. A lehelete is szakadozott. S ezt végig kellett a férfinak néznie, a maga fájdalma mellett ez a megindító látvány is majd széttépte a szívét.

Pillanat alatt levetkőzi, félreterez minden férfias erőt, ráborul az asszonyra, egymásra borulnak. Össze foly a könnyük, a forró, patakzó könnyár, — össze ér az arcuk . . . s kéjes rángás szalad végig rajtuk. Ez az állapot borzasztóbbá, nehezebbé teszi a bucsuzást. Eszükbe jut a jövő, a keserű perczek, a mikor majd szomjazni, sovárogni fogják az egymás melegét, ezt a boldogságot.

Az asszony eszmélni kezd, üvegesedett szemei maga elé merednek, csupád ez sejteti már lelkének viharát.

— Édes, drága mindenem, szólítja meg az ifju. Ne kintozd magadat, hiszen ha el is válunk, szerelmünk nem szűnik meg. A távollét fokozni fogja megerősödött érzelmeinket.

S ő erre mosolyogni próbált fénytelen szemein

keresztül, de olyan fájdalmas volt a mosolya, hogy elkábitotta a férfit.

— Drágám, folytatta aztán, minden gondolatom a tied lesz ott is . . . Magammal viszem a maga édes, jóságos tekintetét, a képét a lelkembe . . . S az megvéd minden benyomás, csábítása ellen annak az új világnak. Maga lesz a szentem, mindenem ott is . . . Hü leszek hozzád esküszöm, — mohón, vágygyl fogom várni azt a pillanatot, a mikor újra, ej nem — örökre enyém lesz az ajkad . . .

— Ugy lesz, hiszem, válaszolt az asszony vonatva. Szeretned is kell engemet egész életemben. Ismerem a szivedet, a lelkedet jobban, mint a magamét. Nem is volnál képes egyébre, arra, hogy megmérgezd, tönkretedd az én életemet.

— Nem édes, nem volnék erre képes. Nem arra vagyok teremtve, nem arra vagy te sem teremtve, hogy a mások banális nyomdokán haladjunk, hogy belevezzünk a fertelmes köznapióságba s megcsaljuk egymást.

Aztán odasimultak egymáshoz szorosán, mintha érezték volna, hogy nemsokára már gondolatban lehetnek csak egymásé. Hogy pár rövid percz csupán az együttlétük. Az asszony hátrasimította az előretolakodó fekete fürtöket, a fénylő selyem haját s az illata . . . az majdnem elemésztette a férfit.

— Nem féltetek, ha elmész. Csak az tölti el lelkemet aggodalommal, hogy szenvednem kell a míg nem látlak, éreznem kell hiányodat. Talán el sem bírom viselni ezt a szenvedést, belehalok, elepedek utánad . . .

A kis szalon lassanként szürke, sötét levegővel telt meg. Egyre jobban szorultak ki onnan a halvány napsugarak . . .

Aztán egészen sötét lett. Misztikus a hangulat, s ilyenkor gondolkodóbb, fogékonyabb a lélek, a sejtések az emlékek özöne szállja meg azt.

Egy rövid mese, az ő történetük elevenedik fel a sötét szobában. A kezdete ennek a boldogságnak. Gondtalanul, cél nélkül ismerkedtek meg egymással. A férfi író az asszony művésznő volt, tehetséges művésznő s eleinte csupán ez a közös vonás a művészi véna volt az, a mi felköltötte egymás lelkében a sympátiát. Aztán egyre jobban megismerték egymást, a férfi megismerte az asszony lelkét, a vágyát, s a másik érezte, hogy ez az a lény, a ki őt végtelen boldoggá tudná tenni. Megszerették egymást fiatalos, heves szenvedélyvel és nélkülözhetetlenek lettek egymásnak.

Olyan boldogok voltak, mintha ennek a puha, édes boldogságnak árnyát se sejtették volna. Pedig volt, ott leselkedett kegyetlenségében mögöttük, mint egy lelketlen ragadozó állat a prédájára . . .

Az ifjunak el kellett szakadnia az asszonytól, lemondani erről a már megsokalt boldog, kellemes életről. A sors szólt bele a dolgukba, a férfi pályáján egy csábító fény sugar jelent meg s ez csalogatta, hívogatta egy ismeretlen világba.

S talán a hiusága nagyobb volt a szerelménél? . . . Ej, nem. Tudta, hogy így ez a szerelem céltalan játék lenne, egy ideig tartó muló boldogság. S ő sokkal inkább, férfiasabban szerette az asszonyt, semhogy meg tudott volna alkudni ezzel a tudattal, letudott volna mondani egy idő múlva a boldogságáról. Örökre egybe akarta kötni az ő és az asszony életét. Elmegy s aztán nemsokára újra visszajön, az asszonyé lesz örökre . . .

Az asszony megmozdult, borzasztóan találta a néma, mozdulatlan helyzetet. Egy forró könny hullott a férfi arcára s ettől tért öntudatra zsidbadságából. Ez a könnycsepp ébresztette fel a pillanatig megszűnt fájdalmát.

Göröcsösen szoritották egymást magukhoz s az asszony susogó hangon inkább önmagához beszélt.

csisoknak a káromkodást, és utasítja közegeit, hogy az ez ellen vétőket megfelelő pénzbírsággal és öt napi fogházzal büntessék. Jöjjön el a te országod...

Átalányjavítás. Már megemlékeztünk a belügy-miniszternek azon leiratáról, a melyben értesítette a megye közönségét, hogy az úti, iroda- és irodabér-átalánnyal bíró tisztviselők átalányait megfelelő arányban felemelte s e javítást még a folyó évi költségvetés keretébe beillesztette. A költségvetés a minisztertől a napokban érkezett le, a melyben az alispán utiátalányát 800 koronáról 1200 koronára, a főorvosét 600-ról 900-ra, a 3 főszolgabírót 1800-ról 3000-ra, a 3 járási orvosét 600-ról 1800-ra, 2 főszolgabírói irodai bér átalányát 800-ról 1000 korra emelte föl a miniszter. Leiratában egyidejűleg arról is értesít, hogy az alispáni lakás természetben való adásába olyan képpen, hogy erre a célra a vármegyeház 2-ik emelete alakíttassék át, beleegyezett, s éppen ezért a megyegazdának, illetve főlevéltárnoknak, kinek az átalakítás folytán kiköltözése szükségessé vált, 500 korona lakbérilletményt engedélyezett. A miniszternek a megye közönségével szemben való állandó jóindulata, a melyet, őszintén szólva, eddig érzékenyen nélkülöztünk, érthető lelkesedést kelt.

Képviselőjelölés Sz.-Keresztúron. Mult vasárnap tartotta meg a székelykereszturi függetlenségi választókerület jelölési gyűlését, a melyen egy-két százan jelentek meg. Szakáts Péter kamarai titkár az nap reggel érkezett meg Bedőházy János országos képviselő kíséretében. A gyűlésen Dr. Sebess Jenő elnökölt, s Bedőházy beszéde után Szakáts Pétert jelölték, aki programbeszédét nyomban meg is tartotta. Elhatározták, hogy a legközelebbi gyűlésre Kossuth Ferenczet meghívják.

Szigeti Benedek Gyula vívómester, mint azt jeleztük, városunkba érkezett, s vívóiskoláját megnyitotta. Tanítványai még mérsékelt számban vannak, holott Benedek ma az ország első vívójának mondható. Igen nyugodt, előkelő temperamentummal dolgozik, s könnyed mozdulatai és tanítási rendszerével, mely a magyar és olasz kardvívás összetételéből áll, az embert a legőszintébb elismerésre készíti. Melegen ajánljuk Benedeket a sport, de különösen a vívás iránt érdeklődő közönségnek. Hisz tudvalevő, hogy a vívás együtt fokozza az akaraterőt az izomerővel, az itélőképességet az idegek fegyelmezésével. Nemcsak a testnek, hanem a becsvágynak hőmérséke is emelkedik a vetélkedésben. Nemcsak a tüdőt tágitja ki a mozgás, hanem az erkölcsi horizontot is kitágítja a mérkőzés. Benedeket városunkban megmarasztani igazi nyereség volna, ami, ha valamelyik főiskola

— Istenem . . . mi lesz velem nélküled, kit úgy vártam naponként, mint a virág, a madarak a felkelő napot, a melytől létük, virulásuk függ . . . S ha olykor csak perczekig is késtél, sirtam, vergődött a lelkem kinjában . . . Hátha most hiába fogok várni . . . nap-nap után jobban, kegyetlenebbül fogja éreztetni velem az árvaság, az elhagyatottság az ő keserűségét . . . Érzem, hogy nem bírom el az életet így . . . utánad megyek, felkereslek bárholnan is . . . aztán veled maradok örökre.

Elfult a hangja, elfojtotta a zokogás, a mely most teljes erővel tört fel kebléből.

Milyen kin, valóságos pokoli gyötrelom volt látnia ezt a férfinak. Tehetetlenül, mint egy báb, állott szemközt az asszonnyal, a fájdalommal, mert őt is megtörte a kétségbeesés. Nem jött egyetlen vigasztaló szó sem az ajkára, hiszen magának is annyira szüksége volt a bátorításra, a vigasztalásra . . .

Szeretett volna itt maradni, karjai közt tartani örökre ezt az édes, szerelmes asszonyt, lemondani mellette minderről, a jövőjéről. Arról a reményről, a mely bizonytalanságával elcsalta, kecsgettette a lelkét. A mely miatt elhagyni készült az asszonyt.

Ebben a pillanatban, — midőn ennyire a kétség között állott, — érezte csak, hogy ő mily erős lánczézal, a szerelem lánczával van ehhez a teremtéshez kötve. Hogy hozzá van immár növe, forrva a lelke az óvéhez . . .

Egészen öntudatlan volt az asszony, beleöntötte, eltemette a lelkét a zokogásába.

S a férfin is erőt vett az elérzékenyülés, ingott az elhatározása, remegett bele az egész teste. Végre erőt vett magán, aztán futott, menekült ebből a közzelléből, a mely szinte visszatartotta attól a lépéstől, a mely az asszonyt örökre neki fogja adni . . .

Az asszony tovább sirt s a panaszos, keserves hang összevegyült a szoba sötét fekete levegőjével.

B. Mihály Bertalan.

tornatanárjául alkalmazná, könnyen megtörténhetne. — Tandij egyelőre havi 20 korona. Jelentkezéseket elfogad Attila-utcai lakásán.

Juniális. A főreáliskolában az idén érettségit tett ifjak tegnap a Koronka-kertben nyári táncmulatságot rendeztek. A táncmulatság este 6 órakor vette kezdetét s a legjobb hangulatban késő éjjelig tartott.

Tréfás dalestély. A Székely Dalegylet Székely-Keresztúron a Walter-féle „Korona” cz. vendéglő kertjében, Gálffy Kálmán főszolgabíró védnöksége, Zakariás Margit és Fazekas Pálné szíves közreműködésével, ma délután 7 órakor kezdődőleg tréfás dalestélyt rendez a következő műsorral: 1. Boxerinduló, melyet a boxerek pekingi megfutomásuk alkalmával a szövetséges csapatok előtt énekeltek. Előadja a „Dalegylet”. 2. Milyen lett volna az én anyósom? Vig magánjelenet. Irta Farkas Sándor, előadja ifj. Szemerjai Károly egyl. titkár. 3. Énekel Zakariás Margit. 4. Állat-quartett. Előadják: egy macska, egy tyúk, egy kutya és egy disznó, zongorán kíséri egy majom. 5. Egy butorozott szoba kiadó, egy felvonásos bohózat. 6. Egyszer egy, másszor egy. Couple, zongorakisérettel előadja Pap Sándor. 8. Bretnai dal („Lárlitto”), zongorakisérettel előadja Tamás Gáspár. 9. Wéber: Czigány-kar, előadja a „Dalegylet”. 10. Ha meghalok . . . Hubertől, előadja a „Dalegylet”. 11. Kinai zenekar hangversenye. Előadja ez estélyre direkt Kinából hozatott Csiáng-Fui zenekar, kinai nemzeti díszöltözékben. 12. Bordial, Verdítől. Zongorakisérettel előadja a „Dalegylet”. — Az estély terített asztalok mellett lesz, melyek társaságok részére június 23-án délig a helyszínén lefoglalhatók. Belépti díj: elsőrendű asztalokhoz személyjegy 2 korona, családijegy 3 személyre 4 kor.

A róm. kath. főgymnasiumban az érettségi vizsgálatok f. hó 13—15. napjain tartattak meg Jung-Cseke Lajos apát és Kuncz Elek tanker. főigazgató jelenlétében. A vizsgálatra jelentkezett 32 tanuló, kik közül jelesen érett: 1, jól: 11, egyszerűen: 13, javító vizsgát tehet három hó múlva 2, ismétlő vizsgálatra visszautasított: 5.

Az aszfalt-járda átvétele. Az aszfalt-járda átvételére a miniszter Incze Kálmán műszaki tanácsost küldte ki. A felmérés és a vizsgálatokhoz f. hó 24-én kezdenek hozzá.

Színház. Micsey F. György társulata f. hó 17-én tartotta utolsó előadását, amidőn Tóth Elek jutalomjátékául *A bölcső* került itt másodszer színre. A közönség habár teljesen elismerte is, hogy a színtársulat egyenként, mint összesen, kiváló erőkből áll s pompás előadásokat nyújt: nem méltányolta igyekezetüket, holott csak lekötelező lehet e városra nézve, ha ilyen rendezett társulat keresi föl. Micseyék most két hétre Győ-Szt.-Miklósrá mentek, a mely után két hónapos vakációt tartanak. Ha sikerül nekik egy tisztességes bérletet biztosítani, ugy szeptemberben nálunk kezdik meg előadásaik sorozatát. Nagy a reményünk, hogy a műpártoló és -értő közönség mindent el fog követni, hogy ez nekik sikerüljön.

A kápolna melletti sós-kerti fürdőn kellemes idő esetén, minden csütörtök és vasárnap délután cigányzenekar játszik.

A világosság. A világosság megmutatja az utat, hogy el ne tévelyedjünk. Ezt az axiómát teljesítéssel nem lehet alkalmazni arra a világosságra, a melyek a mi városi utainkat világítják meg, a melyektől az ember bizvást eltévelyedhet annélkül, hogy magának csak szemrehányást is tehetne. A régi és orvoslásra váró városi mizeriák között kétségkívül egyik első helyet foglalja el az utczák és terek világítási rendszere, és határozottan állíthatják, hogy éppen ez ad alkalmat a legtöbbször arra, hogy a városi adófizető polgár panasza nyissa száját. Egyébiránt a Kossuth-utcai világítással talán meglehetünk elégedve, — habár az is sok kifogásolni valót hagy fenn, — mivel ott a világítással — egyenes arányban áll a kövezet, s impozáns aszfalt-járda áll a járókelők b. rendelkezésére. Így tehát a gyarló világítás dacára is eljárhat az ember annélkül, hogy a talpa alá nézne s azt a benyomást tegye az emberre, mintha az orra vére folyna. Azonban tüstént ebbe a hibába esik, mihelyt egy kissé félre eső utczák valamelyikébe vezet utja. Itt már a gyarló világítás, öröme az utczasuhanczoknak, nap-nap után felváltva tűzijátékot rendez. Tagadhatatlanul, érdekes jelenség, amidőn a petroleum begyul s hatalmas lángok csapnak ki a lámpa üveg falai felett. Ez magában véve még kevésbé adna okot a kesergésre, mivel ahol nagyobb a láng, ott nagyobb a világosság,

s a dolog természetes rendje szerint ezeknek a kis-utcai járóknak ez csak előnyére szolgálhatna. Azonban, fájdalom, ez sem válik be. Nem pedig azért, mivel a lámpabél mikor egészen égni kezd, s a lángok megnyulnak, a lámpa négy üveg falán azonnal vastag koromréteg rakódik le, irigyül elzárva azt a harcot, a mely kebelében végbe megy. Az ilyen begyult lámpa misztikus és izgató voltánál fogva is mindössze egy félórai élvezetet nyújt, hogy azután annál érezhetőbb legyen az elhagyatottság, a midőn szinte végnélküli nehéz sötétség borul az utczákra, a kedélyekre. Példának okául a Szent-Imre-utczában ilyenkor az emberek a kezüket összefogva kell, hogy előre baktassanak, mivel soha sem tudhatja az ember mikor nyeli el övéit egy feneketlen kátyu, a milyeneket ott lépten-nyomon találhatni, azon egyszerű okból kifolyólag, hogy a város utczáinak első kövezésétől fogva az nem hogy újra rakva, de még javítva sem lett. A város tudtunkkal a folyó évre világításra 5000 koronát szavazott meg. Ez összegből egy általános lámparenovációra bizton fog telni, éppen azért kérjük az illetékes köröket, hogy ezt a közbiztonság érdekében keresztül vitetni ne késsenek. A mi pedig a Szentimre-utca kövezeti és vízmizériáit illeti, sietünk a m. t. érdekelteket illetékes helyről vett információkkal megnyugtatni, hogy azoknak gyors és alapos javítására biztos kilátásuk van.

Elintézett affér. Lapunk mult heti számában emlékeztünk meg arról az afférról, a mely az Sz.-Udv. 23. számában „A Magyar Szó legújabb szeváncziója” című közlemény nyomán keletkezett. Ugyanis Cs. Szabó Kálmán az abban foglaltakban magára nézve sértőt látva, a beküldő Hurgitai Bélát provokáltatta. A két fél segédei, mint értesülünk, az ügyet a lovagiasság szabályai szerint elintézték.

A főreáliskola tornavizsgálata ma délután 3 órakor lesz, melyre a közönséget tisztelettel meghívja az igazgatóság.

A telefon vármegyénkben. Sz.-udvarhely—sz.-kereszturi telefon felállítása ügyében a hivatalos bejárat 20-án történt meg, a mikorra a kolozsvári postaigazgatóság Buzogány Gyula kir. posta- és táviradai mérnököt küldte ki. A munkálatokhoz még a nyár folyamán hozzákezdének. Ezzel kapcsolatban említjük meg azt, hogy a Sz.-Udvarhely—Homoród-fürdői telefon is még a nyári szezon beállta előtt előreláthatólag létesülni fog. Őszinte örömmel üdvözljük ez újabb sikerekért Damokos alispánt, aki fáradhatatlan buzgalmával, munkásságával megyénk felvirágoztatásáért nem szűnik meg munkálni.

Árlejtési hirdetmény. A következő munkálatok engedélyeztettek: 1. Az udvarhely—szováti tvh. közúton levő 6. sz. átereszt felépítése 374 k. 19 f. 2. A felsőboldogasszonyfalva—felsőrákosi tvh. közúton levő 21. sz. átereszt felépítése 336 k. 56 f. 3. A bikás—bacsoni tvh. közúton levő 5. és 32. sz. átereszek felépítése 1119 k. 65 f. 4. A szentpál—daróczi tvh. közúton levő 11b, 36. és 37. sz. átereszek felépítése 1017 k. 44 f. 5. A keresztur—zsákok—szentdemeteri tvh. közúton levő 42. sz. átereszt ujjáépítése 341 k. 39 f. 6. Az oláhfalu—zsombori tvh. közúton levő 68. sz. átereszt felépítése 1052 k. 28 f. A fent említett munkálatok foganatosításának biztosítása céljából július hó 2-ik napjának d. e. 10 órájára az udvarhelymegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében, a megye alispánja nevében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Özv. Fekete Sámuelné emlékezete.

Egy héttel ezelőtt hunyta le szeméit Kolozsvárt áldásos életének 90-ik évében, egy fenékolt gondolkozás, nemes lelki és aldott szívű urnó: özv. Fekete Sámuelné, Kendi K a n d i a. Annak a nagynevű etédi ref. papnak volt a leánya, aki egyttal orvos is volt, s nagy tudományával a mult század első felében ezeket gyógyított lelki- és testi bajaikban s nevével még ma is emlegetetté tette. Az ötvenes és hatvanas években férjével együtt — aki udvari titkos tanácsos volt — Udvarhelyt lakott s innen Kolozsvárra költözve, állandóan ott élt már 1866-tól özvegységben. A nyarakat rendszeren Etéden töltötte gyönyörű kastélyában, de az utóbbi tíz év alatt annyira meggyengült, hogy alig látogatott el egyszer-másszor a kedves helyére is s a világtól félrevonulva szűkkörű családja környezetében maradt s onnan nyújtotta áldásos kezét annyi szerencsétlen s gyámoltalan telé, a kiket segíteni volt életének legfőbb boldogsága. Hányan áldják, s hányan magasztalják jó lelkét és nagy szívét még haló poraiban is?!

Etéd lakóai beszélhetnek azokról a nagyszámú, nemes tetteiről, amelyek életét szülőföldje gyermekei előtt örökre emlékeztetéssé tették s azokról a fenékolt, magasztos eszmékről, melyek tetteiben mindig irányították. De nemcsak szülőföldje — hiszen nagy alakja már a történelemé annak, aki csaknem minden ingó és ingatlan vagyonát a közmívelődés — s ebben is a nevelés szent oltáira hagyta.

Etédi, adórjani és maros-szeredai ingatlanainak örökösévé Etéd községét tette, úgy hogy azok jövedelme tanulók segélyezésére fordítandó; boldogemlékű atyjának intencióit követve,

etédi lakását állandó körorvosi lakásul rendelte; az etédi ref. egyház részére 2000; tanítók fizetésének javítására szintén 2000; az etédi Dalkör részére pedig 1000 koronát hagyományozott.

Ezenkívül végrendeletileg a sz.-udvarhelyi ref. leányiskola részére 2000, a ref. kollegium javára pedig 16000 koronás alapítványt tett; megemlékezett aztán a kolozsvári siket-némák intézetéről is 200 koronával, az Emkéről és Etéd szegényeiről s a legutolsó cselédjéről is gazdagon. — Átlag 22000 koronára rug az az összeg, a melyet készpénzben jótékony célra rendelt.

Holttestét f. hó 17-én szállították haza Etédre. Kiséretében ott voltak: nevelt leánya, öz. dr. Finály Henrikné, Fekete Ferencz, Kolozsmegye számvevője, stb. Temetésén részt vett Etéd község apraja-nagyja s a szomszéd községekből is igen sokan. Az iskolák s különféle testületek a községen kívül mintegy kilóméternyire várták lobogókkal s megszámlálhatatlan virág koszorúkkal jötevé patronájokat, a ref. kollegium küldöttsége is oda vitte koszoruját, melyet Szabó András tanár tett le a koporsóra, hatóságos beszéd kíséretében.

Ezután megindult a hosszú menet a templomba, mely nagy terjedelme dacára sem tudta befogadni a résztvevők és gyászolók óriási sokaságát. — Elhangzott az utolsó ének s aztán Csia Kálmán ref. lelkész méltatta az elhunyt érdemeit, nagyszabású szép beszédben. A közben elborult az idő és az égnek könnyei közt hantolták el ősei mellé azt a szívet, melynek minden dobbanása másoknak boldogítására irányult. Dicső nevét humanus nagy tettei megörökítették mind az időknék végéig!

Szerkesztői üzenet.

Kéziratok nem adtnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

T. K. H. Abból a vezércikkéből a lovak névsora kimaradt.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Bartha András

czipésmester

Székelyudvarhelytt, Kossuth-utca 21. sz. (Zálogház mellett).

Ajánlja a n. é. közönség szíves figyelmébe egész újonnan berendezett férfi- és női-

kész czipőraktárát

és üzlethelyiségét. A legfinomabb anyagból a legkényesebb izlésnek is megfelelően készít kellő gyorsasággal, tartóssággal, pontossággal, jutányos árak mellett férfi-, női és gyermekcipőket. Sokoldalú tapasztalataira támaszkodva, a n. é. közönség bizalmát és megrendeléseit kéri.

Eladó telek.

A Várutezában egy 4 szobából és konyhából álló utcai s ugyanott 2 szobából álló udvari lakás, megfelelő melléképületekkel és kerttel örök áron eladó. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

Igyunk Pilseni sört!!

!! Legjobb a Pilseni sör !!

Szám 101-1901. t.lkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sz.-kereszturi kir. járásbíróság, mint t.lkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Nagy-Solymos, Hidegkút községi hitelszövetkezet végrehajthatónak Bokor Péter, Bokor Mihály és neje Szoné Mária végrehajtást szenvedők ellen 84 k. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (a sz.-kereszturi kir. járásbíróság) területén levő o.-hidegkúti 68. sz. t.jkvben AI. 1-8. rendsz. 590, 592, 608, 609, 614, 615, 616, 632, 641, 668. és 723. hrszám alatt foglalt ingatlanokra egy tömegben 551 korona; a 155. sz. t.jkvben 1. rendsz., 832. hrsz. ingatlanra 5 korona kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi augusztus hó 23-ik napján d. e. 9 órakor O.-Hidegkút községében tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság, mint t.lkvi hatóság.

Sz.-Kereszturon, 1901. május 12.

Veress, kir. aljbíró.

Haszonbérbe adó koresmaépületek; esetleg csak koresmárosok kerestetnek. Udvarhelymegye, Nagy-Galambfalva községben, vasúti, posta- és táviráda állomás, az országút mentén berendezéssel haszonbérbe vagy mint megbízott kezelésre kiadó egy nagy kőkoresma-épület, mellékhelyiségekkel, egy kis szatócsbolttal berendezve, nagy udvar és kőistállókkal; továbbá: Décsfalván, országút mentén kőkoresma-épület bolti helyiséggel, mellékhelyiségekkel berendezve, csürös istállóval 3 v. 6 évre haszonbérbe kiadandó. Bővebb felvilágosítást nyújt Nagysolymosi Konez Ármin gyógyszerész Székely-Udvarhelytt.

Diadal Sec legjobb honi pezsgőbor

EBERHARDT ANTALTÓL

BUDAFOK, (Promontor.)

Kapható

minden jobb fűszerkereskedésben, étterem és kávéházban.

Erdélyrészi képviselője:

Riemer K. Gusztáv

Székelyudvarhelytt.

Csak V. Deák Ferencz-utca 10/n.

A legfinomabb francia és angol Gummi különlegességek	Roulé eredeti dobozban, tuczatja 3, 4, 6 és 8 forint. Roulé egyenkint csomagolva, tuczatja 3, 4, 6 és 8 frt. Capette americ (rövid) fehér színű, tuczatja 3 és 4 frt., narancs színű 5 és 6 frt. Victoria, tuczatja 4, 6 és 8 frt.	Halhólyag (hosszu) tuczatja: 3, 4, 6 és 8 forint. Halhólyag (rövid) tuczatja 4 és 6 frt. Pely Portus Haase darabja 2 frt. Pely Porus Mensingar darabja 250 Párisi óvspongya tuczatja 4 és 6 frt. Taufel-féle 3-8 frt
---	--	---

Nőknek legújabb Dianaöv
Csakis: Pollitzer Mór és Fianál BUDAPEST Deák-u 10/n.

Tessék a címre figyelni!

A Richter-féle **horgony-Pain-Expeller** Liniment. Capsici comp.

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik köszvénynél, osztnál és meghűléseknél. Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czéggeljegyzésre. 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben.

Richter F. Ad. és társa, oszsz. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt.

Sz. 5074-1901. szb.

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye Székelykereszturi járásban a bordosi körjegyzői állás lemondás folytán megüresedett.

Ezen körhöz tartoznak Bordos, Szent-Demeter, Rava, Csöb községek.

Évi fizetés	800 korona.
Lakbér	144 „
Úti átalány	120 „
Irodai átalány	80 „

Fel hívom miadazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket 1901. július 4-ig annál is inkább adják be, mert a később beérkező pályázatok nem fognak figyelembe vétetni.

Székely-Keresztur, 1901. június 11-én.

Gálffy Kálmán, főszolgabíró.

Fogorvos **PERL JÓZSEF** American Dentist.

e hó 17-dikén Udvarhelyre érkezett és július 20-áig a Budapest-szállodában rendel. — Készít műfogakat és légnymatu fogsorokat; végez mindenféle fogorvosi műtéteket.

Rendel délelőtt 9-12-ig és délután 2-5-ig.

Kőbányai Első Magyar Részvény Sörfőzde főraktára

Rösler és Gábor vaskereskedése Székelyudvarhelytt.

Van szerencsénk a nagyérd. t. közönség tudomására hozni, hogy jó hírnévben 1854. óta fennálló Kőbányai Első Magyar Részvény sörfőzdetől a

FŐRAKTÁRT felállítottuk, s erre a célra egy megfelelő nagy jégvermet építettünk.

Ajánljuk a legjobb minőségű kőbányai söröket 1/2 és 1/4 hektoliteres hordókban, ugyszintén naponkint frissen és tisztán töltött palackokban előnyös árak és pontos kiszolgálás mellett.

Üzletünkben kapható: Naponta friss töltesű, jégbe hűtött 1 palack Márcziusi sör 18 kr, 1 palack maláta sör 20 kr. 10 palackon felül a házhoz szállítva, a palackokat darabonként 10 kr tetét mellett kölcsön adjuk.

A n. é. közönség szíves megrendeléseit várva, maradunk kiváló tisztelettel

RÖSLER és GÁBOR, az Első Magyar Részvény Sörfőzde FŐRAKTÁRA.

Legjobb tőkebefektetés!

Székely-Udvarhelytt, a vasúti állomás előtt, hol dacára a nagy forgalomnak, restauráció nincsen, az országút mentén 73 méter fronttal, egy szép belső telek, mely egy vasúti vendéglő felépítésére nagyon alkalmas s biztos jövedelmet nyújt eladó részben vagy egészben. Értekezhetni Nagysolymosi Konez Ármin gyógyszerésznél Székely-Udvarhelytt.